

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Coperta și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Ardeleanu, Ana
Realități interzise / Ana Ardeleanu - Apahida : Neuma, 2020

ISBN 978-606-8975-50-4

821.135.1

Ana Ardeleanu

REALITĂȚI INTERZISE

Editura
NEUMA

Colaborări: A colaborat la următoarele publicații: „Almanahul literar” (1984), „Luceafărul”, „Tomis”, „Ex Ponto”, „Discobol”, „Tribuna”, „Flacăra”, „Algoritm literar”, „Banchetul”, „Caiete silvane”, „Poezia”, Revista „Sud” „Nord literar” „Pro Saeculum”, „Caligraf”, „Portal-MĂIASTRA”, „Neuma” etc.

Referințe critice: Nicolae Motoc - Revista „Tomis”, 1998; Adrian Alui Gheorghe - „Convorbiri Literare”, Ianuarie, 2002”; Dumitru Mureșan - Revista „Tomis”, Iunie, 1995; Constantin Țoiu - Revista „Luceafărul” 1972; Ion Gheorghe - Revista „Luceafărul”, 1982; Maria Irod - „Luceafărul”, 2003; Nicolae Rotund - „Ex Ponto”, 2006; Horia Gârbea - „Luceafărul”, 2008; Augustin Doman - Revista „Argeș” Iulie 2015; Iulian Cătălui - Revista „Banchetul” (2018); Iulian Chivu - Revista „Discobol” (2019); Ion Roșioru - Revista „Exponto” (2019); Titus Vâjeu- Revista „Sud” (2019); Ion Andreiță „Sud”, „Flacăra” (2019) etc.

SUMAR

Cine ar putea reprezenta elita /	5
Orice întrebare are prețul ei /	6
Dictare /	7
Cineva mă caută în buzunare /	8
Nu poți întinde mâinile /	9
Între mine și mine /	10
Care-i timpul tău de lucru /	11
Acasa inimii /	12
Din acoperișul emoției /	13
Realități interzise /	14
Gândul meu /	15
Nu știi ce te doare /	16
Definiții /	17
Cant o șansonetă /	18
De marginea vieții /	19
Neuronul genial /	20
Lichidul unic /	21
Totul pare armat /	22
Știi câți păcătoși /	23
Din același motiv /	24
Cuvinte nevorbite /	25
Joacă-te cu mine /	27
Viața mi-a fost numai o întrebare /	29
Umbli prin interiorul meu /	30
Ciudat /	31
Prea mărunte faptele /	32
Despre noi nu vorbești nimic /	33
Păsările /	34
Dileme /	35
Sunt pasărea albă /	36
De câte ori prind între palme cuvintele /	37
Masca /	38
Copiii au întrebările lor /	39
Consum la comun /	40
Soldații gândului /	41

Nu instig pe nimeni / 42
 Ordinele sunt ordine / 43
 Orice punct / 44
 Ana / 45
 Experimental vieții / 46
 Casa celui alt / 47
 Nu pot închide cufărul / 48
 Cel mai simplu e să spui: prezent! / 49
 Dragostea e colțul batiste / 50
 Te scot din poezia mea / 51
 Întrebarea / 52
 Miza / 53
 Mi-a stat ceasul / 54
 Deschizi cartea / 55
 Mi s-au promis o mie de vieți / 56
 Aș fi vrut / 57
 Plăcerea de duminică / 58
 Reducere la absurd / 59
 Erai cascadorul perfect / 60
 Fiecare cu tehnica lui / 61
 Până la pagina cincizeci / 62
 În poala unei frunze / 63
 Aș fi bucuroasă / 64
 Ești obosit / 65
 În spațiul dintre bine și rău / 66
 Mișcarea circulară / 67
 Inspirația de noapte / 68
 Nici ca tine / 69
 Viața mea stă pitită / 70
 Știi cum e să conservi în sânge / 71
 Nu vom deschide / 72
 Mă strigă vârsta ochilor tăi / 73
 Doamna Rosa / 74
 Toate viețile s-au învățat cu mine / 75
 Nu știi de câte ori / 76
 Pe muchia unui sentiment vanitos / 77
 Nici nu mai știu / 78

Idea de frumos / 79
 Ceasul bun / 80
 Nu mă locui singur, Doamne / 81
 Îți ordonezi orele, vecine / 82
 Orice numărătoare / 83
 Pe sub undele magnetice / 84
 Mi se usucă ochii / 85
 Cusătura roșie / 86
 Îmi ridici la plasă / 87
 Pașii mei / 88
 Ascultați-mă / 89
 Cu mult înaintea mea / 90
 Așii frezei / 91
 Pe zid / 92
 Îți place / 93
 Voi / 94
 Munca la negru / 95
 Vine lupoaica / 96
 Ai stat colț în colț cu viața mea / 97
 Acest anotimp / 98
 Iubirea / 99
 Mi-am asumat rana / 100
 Îți lași frumusețea într-un cântec de mierlă / 101
 Nu pot privi / 102
 Isteria metaforei / 103
 E greu / 104
 Timpul omului orb / 105
 Pe fruntea zilei / 106
 Cine / 107
 Pe marginea chiuvetei / 108
 În primăvara ochilor mei / 109
 Plouă anonim / 110
 Oricine ridică mâna asupra sa / 111
 Am toate datele unui cuvânt dulce / 112
 Pâinea gândului bun / 113
 Despre autoare / 119

Cine ar putea reprezenta elita

Dumnezeu și câteva gânduri despre viață,
Poezie, pictură și muzică,
În clipa când își trec tușul
Prin papirusul gândului,
Format din șapte straturi
De principii și filosofii:
Unul în buzunarul drept, altul în stângul
Sub o aripă, sub cealaltă
Și tot așa, până în estul orientării,
De unde răsare soarele și unde sâmbăta,
Cineva, demn de această virtuozitate,
Șterge cu mopul de bumbac
Acel roșu strălucitor,
Care așa trebuie să rămână:
În floarea sa, în Dumnezeuul său,
Până la sfințit,
Dând roată ideilor, de trei ori
Pentru ca, în final,
Să așeze scăunelul
În dreptul iluminării
Care nu vine de nicăieri,
Vine din sufletul meu și-al tău,
Ca o consecință, ca o elită,
Ca o înspumare a aripilor
Ce au străbătut drum lung,
Printre filele unui calendar
De duminică.

Orice întrebare are prețul ei

Cine a văzut nu mai întreabă,
A trăit istoria lucrului formidabil
Născând alte întrebări,
Pentru cei abia sosiți.
Ochiul de fereastră,
Făcut din patru fire de ață,
Observă tot cuprinsul, ca-n palmă,
Așa cum vezi coperta Bibliei
Și începi să crezi,
Să te fixezi pe diferite idei,
Cum se fixează maimuța
Pe o frunză de banan,
Doar că hrana ta vine de dincolo de coperti,
Din miezul fructului etern,
De acolo unde depărtarea
Nu înseamnă nimic,
Nici faptul că te afli în tabăra adversă,
Unde primești provocarea
De-a te deghiza în orice insectă
Care se poate așeza flămândă,
Pe potirul unei galbene flori
Ce simbolizează lumina, ideile,
Din credința cărora poți lua cât dorești,
Fără să plătești, cu-n fișic de emoții,
Îndestularea.

Dictare

Scrieți cu peniță și fir de aur
Despre ceea ce magistrul vă dictează!
Nu faceți gălăgie în bancă,
Nu-l filmați, nu-l batjocoriți,
După plăcerea celor ce vor să mușcați
Din mărunul otrăvit.
Cunoștințele sunt rodul unei lumi învrednicite
Cu frumosul etern
Folosiți numele Domnului, de mai multe ori,
Pentru a întări firul de aur.
Aduceți în atenție pilda potrivită,
Subliniați titlul inimii care slăvește
Și dă citate din cei înțelepți,
Care au supt la o singură mamă,
I-au moștenit credința, culoarea ochilor,
Azurul pregătit pentru a primi păsări măiestre
În cuibul înțelepciunii,
Atunci când ele sunt vâdate
Și nu există acord între semeni,
Pentru stoparea acestui act de cruzime.

Vi s-a terminat cerneala?
De ce nu scrieți cu violet,
Culoarea ochiilor fericiți,
Atunci când își găsesc răspunsurile
În ochii magistrului?

Cineva mă caută în buzunare

Vrea o dorință,
 Batista sa curată,
 Lacrimile de împlinire a dorinței,
 Un buchet mare
 Cât să nu încapă în buzunar.
 Între cei doi tâlhari -
 Oglindă în care să-și vadă chipul
 Dispărut în luciul apei
 Ce a pătruns în buzunar,
 După furtuna florilor de nufăr.
 Cuvintele graseiate
 Sunt așezate precum un tampon,
 Între razele ce penetrează
 Acel negru, de către ziuă,
 Al buzunarului
 Și câteva lebede
 Ce ies dimineața pe luciul apei.
 Acel cineva, care mă caută în buzunare
 După aurul poemului,
 Poate pleca liniștit,
 Căci buzunarele vor rămâne,
 Cu mâinile altcuiva
 Înlăuntrul.

Nu poți întinde mâinile

Încât să ajungă la piroanele de pe cruce
 Și nici picioarele.
 Corpul tău nu-i de plastic,
 Lemnul de trandafir al cărnii sale
 Refuză piroanele, dar și carii.
 Mâinile sunt scurte, cum și gândul;
 Nu au timp să ajungă la piroane,
 Dar nici la mine,
 Pentru a trăi împreună această irealitate:
 Un fel de altoi între măr și păr,
 Din care a rezultat vița-de-vie,
 Adică Feteasca Regală și Sauvignonul
 Ce binecuvântează trecerea unui fior
 Prin inima ta,
 Din care ar putea rezulta, cu succes,
 Gemenii unei lungi povești de seară,
 Cum ar fi cea despre dragostea
 Pe care mi-ai purtat-o
 După modelul lui Tristan și Isolda,
 Romeo și Julieta,
 Ce mi-a ucis orice iluzie
 De-a fi una dintre eroine,
 Ascunzând arma albă
 La rădăcina unui crin regal.

Între mine și mine

E un loc gol ca o fântână părăsită,
 Nimeni nu are timp să-l umple,
 Să arunce arginți în adâncul său,
 Nicidecum să adape o rasă de iluzii,
 Ca niște iepe albe
 Ce nu suportă să pui șaua pe ele,
 Nici mâna pe pulpa năvășă,
 Pe ciorapii ei de mătase.
 Spun asta, fără intenția de-a mă abate de la subiect,
 Pentru că, indiferent de subiectul abordat,
 Între mine și mine rămâne același gol.
 Ochii buzelor tale
 Se rotesc în orbitele cuvântului,
 Depunând mărturie mincinoasă,
 În ce privește lucrurile văzute.
 Oricum, adevărul nu depinde de mine, nici de tine,
 Ci de fabrica de ciorapi din mătase,
 Intrată în faliment.
 Pulpa năvășă a iluziilor nu are ce îmbrăca,
 Pentru ca degetele să se prelingă ușor,
 Precum apa vie,
 Pe linia subțire,
 A unui prelung oftat.

Care-i timpul tău de lucru

Între alb și negru sau invers?
 Și cum îi negociezi orele:
 La preț cu ridicata sau cu amănuntul?
 Pe platforma albastră,
 Timpul nu mai lucrează ca în tinerețe,
 Iar trupul nu-și poate alege
 Veșmântul poemului dorit,
 Ori bijuteriile de aur
 Ale unui anotimp abia născut,
 Nimeni nu e dispus
 Să-și cheltuiască toată solda pe ele.
 Orice lucru are prețul lui, tabieturile lui,
 Oglinzile lui, deși felul de a fi este al nostru 100%
 Care, însă, nu are nevoie să-și așeze oglinda în față
 Pentru a învăța cum se folosește cuvântul
 În speța unui poem nerutinat.
 Raportarea la sens
 Implică și contribuția noastră,
 Dar și felul de a fi al ochiului,
 Ce aruncă mici abțibilduri sub călcâi,
 În locul vulnerabil,
 Încât să nu mai poată face depășiri de viteză
 În fața lucrurilor esențiale.

Acasa inimii

Pe membrana memoriei,
 Poți observa două ceasuri
 Bătând ora exactă:
 Unul bate ora de dimineață,
 Celălalt bate ora de seară.
 Pe care vrei să-l alegi?
 Pentru a te întoarce
 Acasa inimii iubit,
 Lângă Ana lui Manole,
 Lângă Anna Karenina
 Sau Anne Frank
 Și-Dumnezeu știe
 Câte iubite tragice mai are inima ta,
 La ce oră le schimbă,
 La ce oră schimbă scutecele istoriei
 Și ora a mii de ani,
 De când te-ai ridicat în fața Domnului,
 Din desenul Lui tandru
 Ce contura cu degetul
 Pe nisipul auriu, acasa inimii,
 Împrumutându-ți, pentru zile negre,
 Treizeci de arginți
 Care, mai apoi,
 Te-au și vândut.

Din acoperișul emoției

N-a mai rămas nimic!
 Guguștiuci stau în aer,
 Înfrumusețându-se cu câteva apusuri formidabile,
 Numai bune de păstrat în ochii verzi
 De unde sunt emise razele x,
 Diferența de iubire, luată în calcul
 Și ciocănitorea ce a extras viermișorii
 Din arborele vieții.

Nu mă învinuiesc de pasa proastă
 În care se află cei ce mă privesc.
 Oricum, ei nu-mi văd inima,
 Decum acoperișul, care, în vremea aceea,
 Sustinea corcodușul
 Ce a avut șansa unui rod bogat,
 Iar umărul acoperișului era tocmai ce trebuia;
 Luminile se combinau
 Și etalau o anumită atitudine
 Față de rodul său.

Amintirea unui acoperiș generos
 Dă înserării senzația
 Unei protecții absolute,
 Așa cum nu se întâmplă cu inima mea
 Plină de gălbenușul ouălor acelor rândunici,
 Abia întoarse în binele meu
 Rămas fără cuib.